

עפ"ת 3835/10/13 - סמאר סויטאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

09.1.14

עפ"ת 3835-10-13 סויטאת נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט המלא суд
מערער	סמאר סויטאת
נגד	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
משיבה	

בשם המערערת עו"ד סלימאן עאמר.

בשם המשיבה עו"ד ענת שטיינשניד.

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לטעורה בעכו, (להלן: "בית משפט לטעורה"), שלפה נדחתה הבקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר - (להלן - "ההחלטה").

ההחלטה ניתנה ביום 13/09/30, על ידי כב' השופט אבישי קאופמן בתיק תת"ע 13-05-8803.

הערעור מופנה, גם כן, כנגד חומרת העונש שהוטל על המערערת, לאחר הרשותה בהיעדרה וגיורת דינה ביום 13/09/09, (להלן - "פסק דין").

המערערת הובאה לדין בבית משפט לטעורה בגין עבירה של נהייה ללא פוליסט ביטוח בת תוקף - לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל- 1970 ובעירה של נהיית הרכב שרישומו פקע מזה תקופה העולה על ששה חודשים - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעורה, [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

בכתב האישום נתען כי ביום 13/05/06, בשעה 14:20 בכביש 89, צומת איזור התעשייה בمعالיא, נהגה המערערת ברכב, כאשר אין בידה או בידי אחר להציג פוליסט ביטוח בת תוקף וتصريحון הרכב פקע ביום 12/04/15, ומאז חלה תקופה העולה על ששה חודשים.

המערערת זומנה לדין בבית משפט לتعבורה ליום 13/09/09, אך לא התקיימה. על כן, בית משפט לتعבורה הרשעה בהיעדרה, שמע את טיעוני המאשימה והטיל על המערערת את העונשים הבאים:

חודש ימים פסילה בפועל, 2 חודשים פסילה על תנאי וזאת במשך 2 שנים וקנס כספי בסך 1000 ₪.

ביום 29/09/13, הוגשה על ידי בא כוחה של המערערת לבית משפט לتعבורה, בקשה לביטול פסק הדין. ביום 30/09/13, דחה בית משפט לتعבורה את בקשתה של המערערת ומכאן הערעור שבפני.

בית משפט לتعבורה בהחלטתו כתב כי גם אם היה מקבל את טענת המערערת שהיתה לה סיבה מוצדקת להיעדרות מהדין אליו זומנה דין, והגמ שלא הוגשה מטעמה בקשה לדחיה, לדעתו, עדין לא היה מקום לקבל את הבקשה מבלי שהמערערת תפרט את טענותיה לגוף של עניין. משכך סבר, בית המשפט לتعבורה שיש לאפשר לערערת לתקן את בקשתה בתוך 21 יום ולהגיש תצהיר מפורט לגוף העניין,.Condicione על פי דין.

המערערת בחירה לפנות בערעור ולא לפרט את טענותיה לגוף העניין, על יסוד טענתה כי בענינה מתקימת העילה הראשונה, קרי, קיומו של הסבר סביר להיעדרות.

המערערת הציגה אישור מחלת מיום 13/09/10, אישור מרופא המשפחה המתיחס לתאריכים 13/09/10 ועד 14/09/13 ושבהם היא הייתה בחופשת מחלת.

בא כוח המערערת טען כי בית משפט לتعבורה לא שלל בהחלטתו קיומה של סיבה מוצדקת לאי הופעת המערערת לדין, הגם שהוא לא ציין זאת מפורשת.

עוד הוסיף בא כוח המערער וגורס כי היה על בית משפט לקבע אם הייתה לערערת סיבה מוצדקת להיעדרות מהדין ורק כאשר הוא קבע כי עילה זו אינה מתקימת, הוא נדרש לבחון קיומה של העילה השנייה, קרי, קיומו של חשש ממשי לעיוות דין, תוך בחינת הטענות לגוף העניין

בא כוח המערערת הפנה לסעיף 130 לחס"פ [נ"ח], התשמ"ב - 1982, בדבר קיומן של שתי עילות לבטל פסק דין שניית בהיעדר. לטעםו, מדובר בחופשת מחלת המאושרת על ידי רופא ועל כן מתקימת העילה הראשונה, כך שהיא על בית משפט ל לבטל את פסק הדין מבלי שיידרש לבחון קיומה של העילה השנייה.

עוד הוסיף בא כוח המערערת כי המערערת נוהגת משנת 1993, בעברה שתי הרשעות בלבד הרשעה זו. עוד ציין כי המערערת שתהה תקופה לא קצרה, בחופשת מחלת - ראו תלוש משכורת ועל כן, ביום הדין לא יכולה להגיע לרופא, אליו הגיע רק למחרת יום הדיון וקיבלה אישור מחלת.

בא כוח המערערת בבקשתה לקבל את הערעור ו לבטל את ההחלטה וכן את פסק הדין. לחילופין, בבקשתה המערערת להקל בדין ולבטל את עונש הפסילה בפועל.

באת כוח המשיבה בבקשתה לדחות את הערעור. לדעתה, המערערת זומנה לדין בבית משפט לעבורה כדי ולא התייצבה.

לטענת המשיבה, המערערת לא המציאה אסמכתא, שיש בה כדי לשמש ראייה בפני בית המשפט לעבורה וכיינה כי תועדות המחלוקת אותה הציגה המערערת היא תעוזת מחלוקת שנייה יום לאחר מועד הדיון, עקב לכך שסבלה מחום. מה גם, שבתעודה זו נאמר כי היא אינה תקפה עבור מוסדות משפטיים.

לענין החלטתו של בית משפט לעבורה בבקשתה לbijtol פסק הדין, טענה באת כוח המשיבה כי בית משפט לעבורה לא קבע שקיימת סיבה מוצדקת להיעדרות מהדין, אלא ציין כי גם אם עילה זו הייתה קיימת, יש צורך לבדוק את עניין עיינות הדין.

לטעם המשיבה, מאחר וממערערת לא פירטה את הטענות לגופו של עניין וזאת לאחר שניתנה לה ההזדמנות לעשות כן, תוך 21 ימים, היא בחרה שלא לעשות כן, מכאן שאין לה להלן אלא על עצמה.

לגוףו של עניין, טענה באת כוח המשיבה כי המערערת הודהה בפני עורך הדין כי היא אכן נהגה בזדעה שלרכב אין פוליסת ביטוח בת תוקף - ועל כן, יש לדחות את הערעור.

לענין העונש, טענה באת כוח המשיבה כי מדובר בעונש חולם שאינו מצדיק את התעבותות ערצת הערעור. משלל סיבות אלו, בבקשתה המשיבה לדחות את הערעור.

לאחר שעניינו בכתב האישום, בבקשתה לbijtol פסק דין, בהחלטה שניתנה בבקשתה זו, בפסק דיןו של בית משפט לעבורה, בהודעת הערעור ושמעתו את טיעוני הצדדים, אני מחייב ל לקבל את הערעור ו לבטל את ההחלטה במ"ש לעבורה ואת פסק הדין.

מהחומר שהוצג עולה כי המערערת הייתה חוליה ביום הדיון, ונבצר ממנה להתייצב לדין. מהחומר שהציגה המערערת עולה כי היא הייתה חוליה זמן רב הן לפני מועד הדיון והן אחריו, כך שלא מתעורר כל חשד וחושש שמדובר בתעודה מזווגת כדי לתמוך בבקשתה ולהביא לbijtol פסק דין.

המבחן קבע כי די בקיומה של עילה אחת ממשטי העילות שנקבעו, כדי להביא לbijtol פסק דין שניתן בהיעדר. כאשר התובעת טענה לקיומה של העילה הראשונה, קיומה של סיבה מוצדקת להיעדרות, יהיה על בית המשפט לעבורה להכריע בסוגיה זו, אך משטענה זו לא נדחתה, היה מקום לקבל את הבקשה. טענת המערערת נתמכה בראות

עוד יש לומר שהמערערת התקדזה בעילה הראשונה ולא טענה לעילה השנייה, הרי שבית המשפט לטעורה לא היה אמור להידרש לעילה השנייה, בעיקר משום שמדובר בעילות חלופיות ולא מצטברות.

לי נראה כי עלה בידי המערערת להראות כי בעניינה מתקיימת העילה הראשונה, קרי, קיומה של סיבה מוצדקת להיעדרות ומכאן שהיא על בימ"ש לטעורה לבטל את פסק הדין ולקבוע דין במעמד הצדדים.

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל את ההחלטה של בימ"ש לטעורה וכן את פסק דיןו.

בימ"ש לטעורה יזמן את הצדדים, למועד שיקבע בהתאם ליווננו, ויקיים דין משלב הקראה.

המצוירות תשלח לצדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ד, 09 בינואר 2014, בהעדר הצדדים.